

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de doner ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru se-care publicare.

Diua de S. Andreiu.

Sibiu, 28 Noemvrie.

Și în coloanele acestui diar este anunțată deja festivitatea de aducerea aminte, care se începe mâine seară. Dar și dacă n'am fi anunțat, oare ar mai fi de lipsă vre-o anunțare deosebită a zilei de Sântul Andreiu? Provedința a lucrat astfel ca, diua dela sfârșitul lunei lui Noemvrie să amintească creștinătății de Andreiu ca cel dintâiu chemat la înalta misiune de apostol. Provedința a lucrat astfel, ca pentru Români din Transilvania și Ungaria de religiunea creștină ortodoxă sau dreptmăritore aceeași și se servească de aducerea aminte a celui dintâiu apostol al redemptărei și regenerării României din monarhia austro-ungurească, a Marelui Andreiu Șaguna. Ambii au propagat adevărurile creștinătății, unul lunei întunecate de păgânism, altul lunei române copleșite de inimici, cari pusesse pe Români în indicele celor proscrși și privați de dreptul de a mai esiste ca naționalitate română.

Dacă sîntem datori ca creștini a ne aduce aminte de cel dintâiu, ca Români avem îndoită datorința a serba o și în an cu pietate fiască: amintirea aceluia, care a fost anume părintele nostru sufletesc. Avem îndoită datorința pentru că el ne-a desgropat biserica, care mai bine de un secol căduse cu totul pradă intrigilor iesuitismului ultramontan și ne a rezidit-o cu materialul cel mai solid al canonicității pentru ca în vremi grele, cum sînt și ale noastre, să avem unde să ne mântuim existența noastră ca Români.

Un popor, care după ce perduse toate drepturile sale politice, fu alungat și din biserica sa cu scopul infernal, de a se măcina mai curînd prin persecuțiunile din sinul seu, un popor, care perînduși rașimul seu în biserică, era destinat a i se lua în sferșit limba și din sinul familiei: trebuie cu mulțămire să-i aducă aminte de acela, care îndată la venirea sa în sinul nostru a șters pata cea rușinatoare, prin care episcopul român ortodox era nu numai suferit, dar și obligat a sprigini dărimarea bisericii sale; trebuie să-i aducă aminte de acela, care prin statutul organic a dat poporului român teren de viață publică, prin care ca popor cu limbă și literatură proprie să se poată desvolta și în timpul, cât are să dureze una sau alta aspirare venită din afară.

Cu drept cuvînt a putut densul scrie, când a dedicat clerului și poporului credincios opul seu, Compendiul de dreptul canonic, din care a emanat statutul organic, în dedicațiunea sa: „Aci îmi șoptesc o voce tainică, că nu pot respăli Domnului cu altceva bună-tatea cea mare a lui, cu care mi-a învrednicit a elabora și fini acest op, dela care am condiționat toată mângăerea vieții mele,“ de cât...”

Dacă sînt oameni între noi, cari nu cuprind opera cea mare, ce a făcut

Andreiu Șaguna pentru Români ortodocși din Austro-Ungaria, ca să servească de un rașim al României întregi din monarhie, nu este nici vina operii nici a autorului operii. Dacă însă vor fi și de aceia, cari în micimea lor sufletească caută să întunece prin bîrfeli aruncate asupra autorului operii și opera, prin bîrfeli dicem, adunate de pe strade dela unii și alții, căror nu le plăcea nici ordinea nici disciplina de sub acel meteor al seculului, ar fi cu atât mai de compătimit naționalitatea noastră.

Atâta pesimism însă până acum nu este justificat.

Noi nu ținem poporul nostru așa de decădut moralicesc încât să nu cunoască tot mai mult marea bună-tate, ce ne-a făcut și lăsat mostenire acel mare barbat, a cărui amintire se va serba aici și departe în Transilvania și Ungaria între creștinii de religiunea ortodoxă creștină. Și dacă nu credem în atâta decădere convingerea, că poporul nostru este capabil de a se regenera desevîrșit ne inspiră speranța, că poporul care a trecut prin atâtea probe de foc, fără a fi mistuit, va intra odată în desevîrșita posesiune a tuturor beneficiilor isvoritoare din mostenirea lui Andreiu Șaguna. Cu cât convingerea aceasta va prinde rădăcini mai adînci, cu atât acei ce se încearca a se face instrumente orbe în mâinile străinilor pentru a noastră definitivă cutoprire, vor perde din teren și vor rămâne ca să fie fiii desprețului și esemplului horibil pentru toate posteritățile.

În momente solemne cum sînt cele dedicate unei amintiri atât de prețioase să ne întoarcem în grabă fața dela fiii perîreii, cari sînt numai pentru ca să se probeze cu atât mai mult tîria și durabilitatea instituțiilor mostenite dela Andreiu Șaguna, și să ne îndreptăm privirile către acel viitor, care l'am amintit mai sus și care are să ne dea comune parochiale, protopresbiterate, eparchii și o provincie metropolitană, pline de puterea vieții naționalității noastre române.

Noi credem, că dacă nu mai curînd, generațiunea cea mai de aproape deja va pune mîna, ca să delature de tot neajunsurile, cari se mai comit de către cei nedemni și va intra în Chanaanul constituționalismului bisericesc. Noi sperăm că din cauzele aceste diua de treideci Noemvrie are să devină cu timpul o serbătoare creștinească și națională tot odată. Diua aceasta, care are să ne însemneze nimic mai puțin decăt aducerea aminte de renașterea unei națiuni mult cercate de elemente străine și de uneltele străinilor din sinul ei: va deveni diua reinnoirii puterilor constituționale, căci Români întărindu-se sufletesc din isvoarele cele mîntuitoare ale instituțiilor remase de nemuritoriul archiepiscop, se vor ridica preste influința elementelor străine și a uneltilor din sinul lor și atunci prelîngă amintirea marelui regenerator vom serba plini de bucurie și completa regenerare a noastră.

Revista politică.

Sibiu, în 28 Noemvrie.

Din Budapesta vin scrieri interesante. Guvernul unguresc a luat eri o lecțiune cam aspră dela casa deputaților în cestiunea dărei de consum. Casa deputaților a primit cu majoritate propunerea lui Madarasz, (stînga estremă), ca proiectul privitoriu la darea de consum să fie admis la desbatere numai după serbătorile crăciunului. Ceea ce caracterizează mai mult evenimentul acesta este, că ministrul president Tisza se pronunțase pentru propunerea făcută din partea lui Apponyi, conform căreia proiectul avea să se ia la desbatere în Mercuria viitoare.

Deodată cu scirea despre pierderea, ce a îndurat guvernul în casa deputaților, tot din Budapesta se telegrafează, că representațiunea comunală a Budapestei a dat concesiunea teatrului mestei cu 229 voturi contra 85. Părinții capitalei s'au pocăit curînd și au făcut și fapte de îndreptare; însă tumultuanții de pe strade sînt de altă părere; ei au o consecință mai trăinică. Tumultuanții de pe strade agitează din cauza incidentului cu concesiunea, în contra foilor nemțești și pentru „Egyértés” și Verhovai (redactorul dela „Függetlenség”). Acesta din fereastră a vorbit contra tirăniei dela Viena.

În cestiunea dunăreană numai diarele opoziționale austro-unguresci spun pe față, că Austro-Ungaria a pățit-o rău de tot.

În Iria agitatorii se încearcă a seduce trupele la necredință.

Din Bănat.

Nu sînt departe înapoia noastră vremile când Banatul era o țeară bună, înelșugată, și cu locuitori mulțemiți. Sub guvernul unguresc constituțional însă cea țeară mănoasă, numită cu drept cuvînt grînariu Ungariei, a ajuns la o stare vrednică de tînguț. Fisiognomia Banatului de astăzi e tristă și posomorită. Pretutindenea ochii nu ved de cât lipsă și miserie, pretutindenea ne întimpină plîngerile poporului ruinat cu desevîrșire. Moșile, atât ale nobililor cât și ale țerenilor, se vînd și de ei prin licitațiune publică — pentru restanțe de contribuțiune. Valoarea pămîntului e redusă la a opta sau a deșea parte, serăcia ia proporțiuni înelșugătoare.

Pauperismul cel mai mare e în comitatul temišan, unde abia mai afli cei colea câte un proprietariu liber de datorii, câte un econom cu stare. Licitațiunile și devalvarea valorii pămîntului au făcut din numeroasa populațiune a acestui comitat un popor de proletari, care se luptă cu serăcia și lipsa cea mai mare.

Cauzele acestui pauperism nu sînt numai recoltele cele slabe, care au tinut neîntrerupt mai mulți ani; mai sînt și alte rele, care au provocat situațiunea de aji. Dările directe, respective contribuțiunea fonciară era mari și pre vremea domniei austria-

cilor, dar pe atunci nu existau sarcinile, care le a introdus mai tîrziu constituționalismul maghiar. Prin introducerea legei comunale s'au ivit unele sarcini până aci necunoscute, care anume în comitatul Temišorei sînt nesuportabile. Această lege dispune că la speșele de administrațiune a comunei trebuie se contribuie fie care locuitor în proporțiune cu suma întreagă a dărilor directe, ear' speșele așa numite a poliției interne se repartiază numai pe darea de casă, darea personală, de câștig și venit, va se dîcă se fac aruncuri comunale pentru acoperirea speșelor de administrațiune pe toate dările directe, ear' pentru acoperirea speșelor polițiale numai pe categoriile dărilor numite în urmă.

În comitatul temišan administrațiunea municipală se află mai cu samă în mâinile proprietarilor cu datorii. Acestia s'au folosit de modalitatea după de mai sus pentru a lua sarcinile de pe umerii lor și a le pune în spina țerenilor. Proprietarii adevăcați a calificat jumătate din suma totală a speșelor de administrațiune ca „speșe de poliție internă” — la care proprietarii nu contribuie nimic — și le au scotit și încasat numai după darea personală, de casă, de câștig și venit. Prin aceasta s'au ivit o disproporțiune în contribuțiune, în favorul proprietarilor și spre ruina totală a țerenilor. Așa se aplică legea în comitatul temišan!

Dar cu atât nu a fost destul. În unele comune s'au adaus la aceste sarcini altele nouă. De es. cuota de rescumpărarea decimeii de vin s'a statorit la o sumă aproape nesuportabilă. Mai adauge apoi abuzurile cele mari ce se comit la încasare și honorarele ce le promet proprietarii comisarilor încredințați cu stabilirea adevăcați cu prețurile cuotei de rescumpărare. Mesurătorii, pentru a ajunge la onorare grase, statoresc cuota într'un mod arbitrar la o sumă nesuportabilă așa încât omul serac e silit să se arunce în brațele usurarilor, căci alte isvoară de credit el nu are.

Și într'adevăr, dacă mai sînt ființe fericite în Bănat, apoi aceste fără îndoială sînt usurarii, jidani și creștini, cari cumpără la realități cu un preț bagatel și de batjocură.

Percentele se urcă de regulă dela 50—100 fl'

Mult contribuie la serăcirea generală și altă împregiurare. Orfanii după ce devin maioreni nu și capeta punctual partea de mostenire. Mulți orfani, în speranță că și vor căpeta partea, cumpără proprietate, dar fiindcă nu și primesc partea de mostenire, regulat realitatea li se vinde în licitațiune publică și prin aceasta perd și realitate și ratele solvite deja — ajung adevăcați la ruina desevîrșită.

Printre Români din Macedonia.

Din „Pressa” aflăm, că sub acest titlu „Constantinople Messenger” publică următoarea corespondență din Kosana, cu data de 12 Noemvrie:

De la platonul Eleutherchoros o altă mică trecere, percurgînd un lanț

de munți, conduce la acela din Vlach-Livadia. Micul oraș Vlach-Livadia cu cele patru sute de case este centrul, cum arată numele său, a acestei regiuni române, situată la nord-estul muntelui Șapca. Înaintea noastră se află lungul lanț de munți Cambuni, care variază de 13 la 1,700 metri, care marchează noua linie de frontieră, — un zid continuu de stânci, afară de depresiune profundă, care indică intrarea în trecerea de la Kirc-Kecid. Schimbarea de scenă este repede și foarte pronunțată. După ce călărește în timp de trei oare prin câmpii, care seamănă cu un parc, călătorul intră într-o strimtoare de munte întincoasă și adâncă. Înalte stânci de nesip și de calcar se ridică de o parte și de alta de Sarantoporos la o înălțime de 2 la 300 picioare; creasta munților, încercată cu ștețari încovalți și cu o cantitate mare de diferiți arbusti, pare a eși din mijlocul stâncilor; și în toată lungimea torrentului, care este umflat de primele furtuni ale toamnei, și a cărei valuri spumoase saltă în albia cu mari bolovane și stânci, o aspră cărare, întreruptă aici și colo de scundări, șerpuesce pre lângă albia stâncioasă a torrentului, sau se sue pre coastele preapastiei. La o lungime de două mile, strimtoarea muntelui se mărește gradat și după ce am suit o succesiune de liveți undulate, sosim la linia partagiului apelor, care va fi noua frontieră între Grecia și Turcia, și o adevărată frontieră strategică. Îndărătul nostru o strimtoarea de la Kirc-Kecid, și înaintea noastră o adevărată prăpastie, care se termină cu valea Bistriței și cu câmpiele Macedoniei. Scoborirea prin gura acestei treceri este impracticabilă, astfel, că am mers încă vre-o două sau trei mile pre înălțimile platoului până am găsit o deschidătură în zidul muntelui.

Turcii o numesc Demir Capu — Poartă de Fier — între Tesalia și Macedonia. Ea formează o serpentină în povârniș stâncos, pe care ruinele unui castel venețian țin încă garda; în urmă ajungem la Bistrița. Largul torrent, care pare în fie-care an a și scobi o nouă albie în acest teren calcaros, îl trecurăm ușor și, după ce ne-am odihnit o noapte la o fermă albaneză, o fugă de cal de câteva oare la aerul răcoros al dimineții pre nesece platourii undulate, presărate cu sate românesce și cu vii, cari produc vinul de Cosana, ne aduse în acest frumos orașel.

Vinul de Cosana este poate necunoscut la mulți din cetitori, dar este unul din cele mai bune din Macedonia și numai acestui vin Cosana datoresce o parte din prosperitatea sa. De ar fi tratat în un mod convenabil spre a pute suporta la drum, ar obține renumele, de care se bucură cu drept în Turcia, căci are tot de odată corpul vinului de Burgundia și buchețul celui de Bordeaux. Cultura viei pare a conveni locuitorilor din Cosana, căci sunt citați ca oameni sănătoși, bogăți, deștepți. Acesta este orașul din Macedonia, cel mai curat greco-român. De acolo Români nu mai apar de cât amestecați cu Albanesi, Turci Bulgari și în general în minoritate.

Aici, ei sunt fără amestec cu altă naționalitate, și pre păretele camerei de recepțiune în „Hanul despotului“ (Hane du despot) grec sau palatul episcopului, unde scriu aceste linii, este aternată o veche cartă, datând din secolul trecut, pe care Cosana este însemnată cu litere mari ca capitala României, acest nume aplicându-se nu Moldo-Valachiei, dar țerei, ce percurg acum de la Elasona până la lacul Ostrovo, la sud de Monastir. Ați este uitată sau desprețuită, și cu toate că din cele 900 case ale acestui oraș, sunt abia 20, unde se vorbesce altă limbă de cât cea veche română cu rezonanță latină, fieceții locuitori ai

acestui oraș ar fi foarte surprinși dacă s'ar ridica cea mai mică îndoială asupra purității elenismului lor. Căci influența clericală este aci mare, mare nu numai din cauza puterii autorității eclesiastice, dar din puterea încă mai mare, ce ea trage din devoțiunea poporului pentru venerabilul prelat, care a trăit și a făcut bine printre ei în timp de patru-șeci de ani. Făcând excepțiune în clasa lui, el a elenizat turma sa numai prin mijlocul scoalelor și predicelor, și prin bunătatea și dreptatea lui.

Caracterul dominant și avid al clerului grec a distrus de multe ori opera de elenizare severșită în scoale și birouri. Aci contrariul s'a întâmplat, și astfel nu este de mirat, dacă în toată regiunea română, nu este bulevard mai sigur al elenismului de cât Cosana; și de și poate că nu curge nici o picătură de sânge grec prin vinele lor, locuitorii privesc în depărtare, cu suspine și păreri de rău lanțul de munți, cari i vor despărți de patria lor greacă, cel puțin pentru moment.

Însă elenismul oamenilor din Cosana nu are nimic fanatic. Ca cea mai mare parte din orașele Turciei, cari sunt cu totul sau în majoritate creștine, ei au suferit mai puțin de cât celălaltă din cauza relei administrații. Un funcționar Turc găsesce de ordinar, că e mai bine a fi în bune relațiuni cu majoritatea populațiunii, și acolo unde creștinii sunt în mare majoritate, el se împrietinesce cu capii poporului. La Cosana, episcopia este în realitate, care guvernează orașul și autoritățile sunt foarte multămite, că se întâmplă astfel. Căci locuitorii plătesc regulat impozitele, adese-ori chiar cu mici „plocoane“ pe deasupra și dacă simpatiile lor sunt paneleniste, sciu însă a le manșine în limitele cele mai platonice. În realitate guvernul se teme atât de puțin de intrigi și de turburări din partea lor în cât mai deunăși a împărțit arme populațiunii orașelor și orașelelor de prin pregiur ca să se poată apăra contra tâlharilor. Cu toate aceste, sentimentul elenic este mai mare la Cosana decât în restul regiunii române. Aci ca și în toate orașele mari, mai cu samă acolo, unde influența preoților e mare, elenismul este de „bon ton“ în predici și educațiune, dar nu este profund înrădăcinat.

Printre popor, mai cu samă printre țărani și păstori, orgoliul național e foarte mare: „Sântem o mică națiune, țic ei adesea, și abia putem spera independența, ecă pentru ce e mai bine pentru noi se depindem de Greci a căror limbă o înțelegem, a căror credință o împărtășim, decât de Turci, cari sânt nisece străini, nisece cuceritori în țeară; dar vom rămâne totdeauna Români. Printre păstori din munți domnesce o oare-care frică de aneacsine cu Grecia, și pe care Turcii nu au lipsit de a o esploata.

Cea mai mare parte dintr'ensii sunt nisece nomađi, cari îndată ce zăpeștile ernei acoperă munții, și părăsește Alpii lor și și duc turmele în câmpiele Tesaliei. Le e frică că Tesalia cădând în alte mâni de cât acele ale Turcilor, se vor vedea lipsiți de aceste pășuni, cari ar fi rescumperate spre a fi puse în cultură de proprietari mai civilizați și mai industrialii. Unul din acești păstori patriarhi îmi dicea; Dumnezeu ne dă munți pentru turmele noastre vara, guvernul ne dă eara vastele liveți ale Tesaliei. Ce ar pute oare să facă mai mult pentru noi regele Greciei? În orașele, cari au suferit mai mult de asupra la turcă, domnesce frica servițiului militar, la care nu sânt supuși de guvernul turc, care le înăbușește simpatiile. Și în mijlocul tuturor acestor motive de interes personal pētrunde sentimentul unei origini distincte și aspi-

rațiuni vage naționale. Pentru moment ei sânt prea sērăci și prea mici de suflet spre a se afirma. Dar dacă ar primi încurajare și asistență din afară, dacă Români ar avē timp să întindă propagandă, co au început-o deja, nu ași fi surprins de a vedea născând o mișcare națională română în regiuni, atât de tare și atât de neacceptată, poate însă tot atât de puțin spontanee cum este de exemplu mișcarea albaneză. Însă e adevărat, că toată forța clerului grec s'ar îndrepta contra ei; dar Bulgarii au arētat deja, că la popoarele acestei peninsule, cu toată ignoranța și superstițiă, orgoliul rasei, odată ațitat, sdrebesce chiar legăturile tutelei religioase.

Discursul

d-lui Barthelemy St. Hilaire, ministru de externe al Franței, ținut în senat cu ocaziunea discutiunii bugetului ministeriului afacerilor străine.

Domnilor, înainte de a aborda cestiunile atât de importante, pe care le trată în această tribună onorabilă d. Gontaut Biron, cer voe senatul să fac o rectificare. D. vice-comiteles Gontaut Biron și-a exprimat părerea de rău, că cestiunile atingătoare de politica din afară n'au fost abordate în acest parlament, dela interpellarea sa din Decembre 1878. Trebuie să țic, că cel puțin de două ori, în 1879, politica esteriorea a fost cercetată în camera deputațiilor.

Ducele de Broglie: — Nu în senat.

D. ministru de externe: — Senatul putē asemenea să discute aceste cestiuni.

Ducele de Broglie: Nu aveam documente.

D. ministru de externe: — Camera nu avea mai multe documente decât a avut senatul, și ea a tratat cestiunile esteriore.

Trec acum la discutiunea provocată de d. Gontaut Biron.

Cea mai mare parte a discursului onorabilului orator conține imputări adrestate cabinetelor cari s'au succedat dela încheierea tratatului dela Berlin, și aceasta în ceea-ee privesce punerea în executare arangiamintului intervenit între cele șase mari puteri ale Europei și Turcia.

La aceste imputări voiesc să răspund și la această obiecțiune voesc să mă opresc, pentru a face să se înțeleagă bine condițiunile, în care se află guvernul francez precum și cabinetele, cari s'au succedat dela tratatul dela Berlin încoace până la demonstrațiunea navală, al căreia desnodământ fecicit îl cunoascem cu toții.

Nu este nici o îndoială pentru nimeni că, din momentul, ce congresul dela Berlin au loc, era o absolută necitate ca Franța să ia parte la acest congres. Ne aducem cu toții aminte de tratatul din 1856 la care Franța luă o parte atât de mare și care fu semnat la Paris, ne aducem tot atât de bine aminte de celalalt tratat dela 13 Martie 1871, în josul căruia Franța trebui să și pună semnătura ei și care stergea mai multe din articolele esențiale ale tratatului din 1856.

Aceste două tratate, din cari unul ne este datorit nou în mare parte, și din cari celalalt fusese primit de noi, regulau situațiunea respectivă a Turciei și a Rusiei, precum și organizarea unora din populațiunile de cari congresul dela Berlin trebuia să se ocupe.

În urma acestor precedente, era oare posibil Franței să se abjie? eu țic că era pentru noi o necesitate absolută, nu numai din punctul de vedere al demnității noastre, dar încă din acela al intereselor noastre diplomatice și politice de a lua parte la congresul dela Berlin.

Voci în dreapta: Nimenea nu contestă aceasta.

D. ministru de externe: Binevoji a mi permite să mi desvolt ideile mele și în urmă veți espune pe ale d-voastre. Diceam dar că tratatele din 1856 și 1871 impuneau Franței obligațiunea, de a fi represen-

tată la Berlin. Sânt prea fecicit că nimenea nu contestă aceasta, căci primirea acestui principiu, sper că va face să se admită și consecințele sale.

Voiu aduce aminte în această privință ordinea de țic, care fu primită de camera deputațiilor în unanimitate de 483 de voturi cu câteva zile înainte de deschiderea congresului dela Berlin, în care onorabilul nostru coleg, d. Waddington, trebuia să reprezente cu stăta demnitare pe Franța.

Voiu adauge, că după aprobarea ilustră ce d. Waddington primi după aceea dela d. Dufaure, nu este nimeni, care, avēnd o inimă patriotică și un spirit luminat, se regrete, că plenipotențiarul nostru se duse la Berlin, ca să reprezente pe Franța după cum a și fecut.

Din două lucruri una: trebuia atunci sau să abdicem de rolul nostru în afacerile Europei și să comprometem opera noastră tradițională, sau să contribuim, asociându-ne cu sforțările puterilor europene, a asigura manșinerea și durata imperiului otoman.

S'a cătat a se opune politica d-lui Thiers politice urmate de atunci încoace. După cum am arētat în circularea, ce am adresat-o agențiilor diplomatice ai Franței, ecănd fui chemat la postul atât de delicat, atât de greu și atât de sus pus, ce mi s'a încredințat, dacă este a se stabili un raport între politica urmată de d. Thiers și a noastră, este că ambele aceste politici au drept obiect manșinerea păcei. În scopul acesta dar' ne-am dus la Berlin.

Voiu țice mai mult decât atât, aceea, că am ferma convicțiune, că dacă d. Thiers ar fi trăit încă, dacă am fi avut încă fecicirea, de a avē concursul luminilor sale, în felepciunii sale, patriotismului seu admirabil, el ar fi aprobat, că ne-am dus la Berlin, și ar fi aprobat asemenea tot ce am fecut mai târziu. (Foarte bine! foarte bine! în stânga).

Nu am trebuință să spun, ce a fost congresul dela Berlin; cu toate că unii s'au plâns de influența documentelor publicate, cu toate aceste s'au putut găsi în cărțile galbene numeroase deslușiri în privința României și Greciei, fără a vorbi de instrumental complet al congresului dela Berlin, care a apărut de mai bine de un an de zile.

Mai multe puncte importante au fost feciate de către congres în privința provinciilor, pe care resbelul le deslispise de Turcia.

Ne aducem aminte de toate peripeziile resbelului care, luând nascere în Bosnia și Erțegovina, se întinse apoi în Muntenegru și în alte provincii.

După câteva înfrângerii ale Rușilor, după câteva succese ale Turcilor și eroica lor rezistență la Plevna, soarta resbelului se schimbă și Rușii ajunseră până la porțile Constantinopolului, la San Stefano.

Turcii fură obligați de a încheia un armistițiu apoi un tractat, care produse în Europa o adăncă impresiune și în Englitera o impresiune atât de vie, încât flota britanică fu trimisă la Ismail, în marea de Marmara, unde ea stătă mult timp.

Ecă originile congresului dela Berlin. Trebuie să fiu drept recunoscând înțelepciunea, și voiu țice chiar mariniimia Rusiei. După câteva esitări, ea consimii a supune stipulațiunile dela San-Stefano aperiției celor mai înalți și mai înțelepți oameni de stat ai Europei; ea lasă pe Europa să se pronunțe asupra tuturor cestiunilor relative la populațiunile austriace de sub dominațiunea Turciei.

Între cestiunile cele mai delicate, ce trebuiau solveate, se află aceea a delimitării granițelor acestor noue state, căroia li se acordă autonomia lor. Aceste au fost în cele din urmă difcultități, care au provocat demonstrațiunea navală, și Muntenegru a fost statul cel mai greu de delimitat.

I se acordă mai întâiu în congresul dela Berlin, o graniță oare-care, a cărei convențiune o veți găsi în cartea galbenă.

Nu voesc de loc să vă povestesc toate peripeziile negocierilor, cari avură loc pentru a face ca această delimitare să fie primită de Turcia; dar ea refuză în cele din urmă de a o primi, prețendând, că liga albaneză se opune ei. Se făcu atunci o încerc-

Economic.

Sibiu 7 Decembrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 7.20-8.20; grâu scăreț fl. 5.70-6.70; sâcară fl. 5.60-6. Orz fl. 4.10-4.50; Ovăs fl. 2.-2.40

Concurenții sunt avizați a așterne petițiile lor cu documentele recerute prin lege și regulamente până la termenul indicat subscrisului oficiu.

Sighișoara, 30 Octombrie 1880 v. Oficiul protopresbiterat român gr. or. al tractului Sighișoara.

Concurs. Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala comunală din comuna Topleț, (pretura Orșovei) se scrie concurs cu termen până la finea lui Decembrie a. c. st. nou.

Emolumentele incopciate cu acest post sunt: a) 300 fl. v. a. în bani gata; b) 12 metri de lemne în natură; c) cuartir liber cu grădina de legumi.

Acei recurenți, cari pe lângă limba maternă, pot propune și limba cea deobligatorie maghiară, și știu cântarea bisericască, vor fi preferiți. Recursele intrate mai târziu nu se vor lua în considerațiune.

Edict. Ana n. Ioan Coțofană de religie greco-orientală din Avrig, comitatul Sibului în Transilvania, carea cu necredință a părăsit pre legiuitul său bărbat Ioan Jugărean, tot de acolo prin aceasta se citează, ca în termenul de o jumătate de an dela ziua mai jos însemnată să se prezenteze înaintea oficiului protopresbiterat subsemnat ca for matrimonial de prima instanță căci la din contră procesul intentat contra-ise va pertracta și decide și în absența ei.

Sibiul 18 Noembrie 1880. Oficiul protopresbiterat gr. or. al Sibului al II ca for matrimonial de prima instanță.

A sosit proaspăt: „Alva“, Fuscaru marinat, sardine franceze și ruse, caviar, harinice, brânză semientală, cele mai fine sorturi de teiu, rum etc.

Ludovic Fuchs, strada măcelarilor.

Estras din foaia oficială Budapesti Közlöny.

Licitatiuni: în 4 Ian. și 7 Feb. imob. lui Teodor Suciu în Chisfaleu (trib. Alba Iulia); în 3 Ian. și 3 Feb. imob. lui Stan Zika și Stan Cercse în Purcăreț și Pregar; în 4 Ian. și 4 Febr. imob. lui Andreiu Schmidt în Helsdorf; în 29 Dec. 1880 și 31 Ian. 1881 imob. lui Lazar Irimie în Zizim (trib. Brașov); în 5 Ian. și 5 Feb. imob. lui Michail Matyas și soții în Valasud (trib. Cluj); în 29 Dec. imob. lui Adolf Mandl în Székelyhid (judec. cerc.); în 3 Ian. și 3 Feb. imob. lui Ioan Popa și soții în Benndorf (trib. Sibiu); în 11 Dec. și 15 Ian. imob. lui Ioan Harth în Băgaci (judec. cerc. Hususd); în 27 Dec. și 27 Ian. imob. remasului după Ludovic Nemeth în Dej (trib); în 31 Dec. 1880 și 31 Ian. 1881 imob. lui Isidor Domșa în Blaj (judec. cerc. Aiud); în 8 Ian și 8 Feb. 1881 imob. Reginei Rofnert în Petrifaleu (judec. cerc. Sebeș); în 23 Dec. imob. lui Iosif Fekete în Orăștie (judec. cerc.); în 16 Dec. imob. lui Ludovic Bartha în Zăalău; în 7 Ian. și 8 Feb. imob. lui Samoilă și Alecsandru Mihail în Arcuș (judec. cerc. Sângiors); în 16 Dec. imob. lui Iosif și Regina Pliske în Brașov (trib).

Nr. 261. 2-3

Prolungire de concurs.

Concursul pentru stațiunea învățătoarească din comuna Cerțeș cu salariu anual de 150 fl. cuartir și lemne pentru foc se prolongește până la 15 Decembrie 1880. st. v.

Concurenții au ași substerne suplicele lor, proveđute cu atestatele de calificățiune, la oficiul protopresbiterat gr. or. al Gioaiului I. Hondol per Deva.

Nr. 216, 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala conf. română gr. or. din Saschiz, protopresbiterat Sighișoarei se scrie concurs până la 15 Decembrie a. c. st. v. cu un salariu anual de 80 fl. v. a. cuartir gratuit și lemne de ajuns.

Se observă înse, că dacă petentul va fi proveđut cu documentele recerute de lege pentru a ocupa și postul de capelan în prememorata parochie, lângă neputinciosul paroch Georgiu Șoneriu incuviințată aceasta instituire de capelan prin ordinațiunea Prea Venerabilului Cosistoriu arhiepiscopescan dto 23 Octovmre Nr. 2892 B. 1879 se va bucura și de următoarele:

- 1. 8 jugere pământ din Porțiunea canonică, din cari 6 folosibile în tot anul; 2. 50 ferdele măsura vechie de cucuruz sfârmit sau grâu; 3. Dela 40 familii neorustice câte 2 țile de lucru sau câte 40 cr. v. a. sau apoi 2. ferdele cucuruz mesura vechie cu tuleu; 4. Din stola îndatinată pe jumătate; 5. Cuartir și edificatele economice necesarie;

Audiți, vedeți și mirați-vă! Mărfurile de argint Britania, primite dela o masă consensuală a unei mari Fabricice de argint Britania, devenite falită, se dau cu ori ce preț sau mai bine dis gratuit.

Afară de aceste mai sînt: 18 cuțite, furcuțe și linguri de argint Britania, câte 6 bucăți toate 18 laolaltă fl. 3.75 6 linguri mici de cafea de arg. Brit. mai nainte cu fl. 3.- acum numai cu fl. -60

CLOPOTE DE TOATĂ MĂRIMEA pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor. Cu deosebire recomandăm clopotele găurite, inventate de dînsul, a căror sunet este mai adănc decât acelor de construcțiune vechie și care, fiind de 100 pungi, sînt asemenea celor de 140 pungi de construcțiune vechie.

Numai odată se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumătate prețul. Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în Intreg continentul Europei, n'au lăsat neatinșată și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a perilitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintîiu și cea mai însemnată fabrică de orologe, a închis de o cam dată fabrica sa, încred înghinându pe noi cu vîndgura fabricatorilor sale.

Toate orologele sînt repassate (examinate) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sîntem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 ancore esemplare de tues din nickel-argint, pe 15 rubinuri cu calcimari în email, arcător de secunde, sticlă lată de cristal, mai nainte cu fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unml.

1000 orologe cilindre înfrumusețate în capsula de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unml.

1000 orologe ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Orologaele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 11.40 unml.

1000 orologe remontoire-Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loți, probat la oficiul c. r. de punciare, cu mecanism garanție severă repassate pe secundă, cu mehanism de nickel așa înscit orologaele aceste n'au nici cînd lipsă de reparatură. Orologaele aceste au costat mai nainte fl. 35 și astăzi se capătă cu prețul fabulos de efin numai cu fl. 16. Afară de aceasta lângă fie-care orologiu se dă grauit un lanț, medalion și cutie de catifea.

1000 orologe pentru doamne de aur veritabil cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20. 1000 orologe remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40. 650 orologe de părete cu încadratură de email cel mai fin și cu mehanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unml repassat. 650 orologe desteptătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca orologe pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.80. 650 pendule cu lucru foarte fin de sculptură în care a optia ții, regulate fin pe secundă, foarte frumoase și rezistente, de care-cu un asteliu de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndoit, se nu lipsească asteliiu de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că asteliiu de piasă de cabinet este decor în fie-care locuință. Orologaele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț excepțional de efin de fl. 15.75 unml.

Comandăm cine-va orologe pendule are să adauge și o arvună. Adresa: Desfacere de orologe Fabricii de orologe Fromm. Viena, Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.